

**REGIONALNA DYREKCJA LASÓW PAŃSTWOWYCH
W KRAKOWIE**

**PROTOKÓŁ
Z POSIEDZENIA KOMISJI PROJEKTU PLANU
ZWOŁANEJ CELEM OMÓWIENIA ZGŁOSZONYCH
OPINII, UWAG I WNIOSKÓW
DO PROJEKTU PLANU URZĄDZENIA LASU
DLA NADLEŚNICTWA GORLICE
NA OKRES OD 01.01.2016 R. DO 31.12.2025 R.
I PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA TEGO PLANU NA
ŚRODOWISKO**

Obrady Komisji Projektu Planu odbyły się w dniu 8 września 2016 r. w siedzibie Nadleśnictwa Gorlice. Komisja została zwołana przez Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krakowie. Obrady Komisji miały charakter debaty publicznej.

Celem obrad było:

- omówienie uwag, wniosków i opinii złożonych przez podmioty inne niż opisane w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2013 poz. 1235 – tekst jednolity z późn. zm.),
- sformułowanie uzasadnienia, zawierającego informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu na sporządzenie projektu planu urządzenia lasu dla Nadleśnictwa Gorlice, oraz zawierającego informacje o tym, w jaki zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione zgłoszone uwagi i wnioski w związku z udziałem społeczeństwa.

Lista uczestników obrad Komisji Projektu Planu stanowi załącznik do protokołu.

Uczestników debaty przywitał Pan Józef Legutko, Nadleśniczy Nadleśnictwa Gorlice, który następnie przekazał głos przewodniczącemu Komisji Panu Janowi Kosiorowskiemu, Dyrektorowi Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krakowie.

Następnie Dyrektor RDLP w Krakowie wyznaczył do prowadzenia debaty i dyskusji nad wnioskami Pana Roberta Głodowskiego, Zastępcę Dyrektora ds. Gospodarki Leśnej. Po przywitaniu z uczestnikami posiedzenia Dyrektor Głodowski poprosił o zabranie głosu Dyrektora Jana Kosiorowskiego

Dyrektor RDLP w Krakowie przedstawił w swoim wystąpieniu pojęcia związane z zasadami prowadzenia gospodarki leśnej oraz wskazał, na zasadnicze przyczyny szkodenia w poprawnym jej prowadzeniu.

„Proszę Państwa na początku chciałbym zaproponować rozważenie takich czterech, trzech pojęć. Mianowicie:

Po co człowiek zajmuje się gospodarką?

Czym jest leśnictwo?

I na jakiej filozofii oparta jest gospodarka leśna?

Można dużo mówić o tym po co człowiek zajmuje się gospodarką, ale wydaje mi się, że najkrótszym ujęciem to będzie; po to by upowszechnić dobrobyt. To jest celem gospodarki. Wszystkie inne określenia wydają mi się, będą już tylko dopełnieniem tego słowa, tego określenia.

Ale co szkodzi gospodarce? Nieudolność, brak wiedzy, ideologia, sabotaż. Sabotaż jest pojęciem z zakresu polityki, z zakresu kryminalistyki, ale też i z zakresu gospodarki. I tu bym zamknął rozważania o gospodarce... po to zajmuje się człowiek gospodarką żeby upowszechnić dobrobyt.

Czym jest leśnictwo?

Leśnictwo jest działem gospodarstwa wiejskiego, a to ma swoje konsekwencje. Po pierwsze zajmuje się przede wszystkim produkcją roślinną lub zwierzęcą. Ale najważniejszym atrybutem gospodarstwa wiejskiego jest to, że sensem tego gospodarstwa jest zbiór plonów. Nie zbierając plonu, nie można mówić o gospodarstwie wiejskim. Można mówić o nonszalanckim podejściu do gospodarki, zdarza się tak, że ludzie plajtują, że ludzie niszczą gospodarkę.

A skoro tak, to znaczy, że normalnym etapem jest to, że rolnik zbiera zboże jak sieje. Trudno od niego oczekiwać, żeby nie zbierał zboża, byłoby to bardzo nieroztropne. A skoro tak, to trudno oczekiwać od rolnika, aby hodowlę bydła lub trzody chlewnej w oborze, utrzymywać do naturalnej śmierci poszczególnych sztuk. Jest to absurd, prawda?

Skoro tak, to znaczy, że potwierdza się to, że naturalnym etapem produkcji jest zbiór plonów w tym gospodarstwie. Taka jest specyfika gospodarstwa wiejskiego.

Proszę Państwa na jakiej filozofii opiera się trzecie rozważanie, na jakiej filozofii opiera się gospodarka leśna. Nie jest to wprost napisane w Ustawie o lasach, bezpośrednio, wprost, literalnie, ale tak naprawdę, jakby się dobrze skupić to można to odczytać. Tak to jest naprawdę.

Filozofia gospodarki leśnej oparta jest przede wszystkim na równowadze biomasy. To jest bardzo ważne w całym rozważaniu. Mówienie o nadmiernym wyrębie, jest używaniem w języku gospodarczym i technicznym, słów niosących jakiś ładunek emocjonalny, pobudzaniem irracjonalności i szukaniem emocji przy podejmowaniu decyzji gospodarczych. Więc tak, jeżeli mamy równowagę biomasy, na czym to polega? Polega to na tym, że skoro mamy jakiś poziom biomasy na danym terenie, mówimy tutaj o nadleśnictwie, jeżeli w ciągu roku przyrasta 100 tysięcy metrów

sześciennych (żeby łatwo policzyć) i jeżeli w ciągu roku, usuniemy 100 tysięcy metrów sześciennych, to bilans biomasy pozostanie na tym samym poziomie. Nie zmieniamy bilansu biomasy. Jeśli to będzie drewno tartaczne, czy to będą stemple użytkowe, czy to będzie opał, nie jest istotne. To są już sortymenty techniczne, w zależności od potrzeb gospodarki, w zależności od aktualnych trendów gospodarczych. Można to według takiej sortymentacji klasyfikować lub innej, to jest wszystko kwestia umowy. Natomiast generalną zasadą jest bilans równowagi biomasy.

I dalej, mówienie o nadmiernym wyrębie, jest pobudzaniem emocji i jest to z arsenału tego, co mówiłem, co szkodzi gospodarce: nieudolność, brak wiedzy, ideologia, sabotaż. Ta zasada jest spełniona w każdym miejscu, gdzie Lasy Państwowe zajmują się gospodarką leśną.

I tym chciałem zakończyć.”

Zastępca Dyrektora Robert Głodowski przedstawił porządek obrad oraz powiedział o spisaniu protokołu z posiedzenia Komisji. Następnie poprosił Zastępcę Dyrektora Tadeusza Dragona o zabranie głosu.

Zastępca Dyrektora Tadeusz Dragon omówił podstawy prawne zwołania Komisji Projektu Planu, harmonogram obrad wystąpień i sposób prowadzenia debaty:

- przedstawienie podstawowych danych projektu planu urządzenia lasu (PUL) dla Nadleśnictwa Gorlice,
- sprawozdanie Dyrektora RDLP w Krakowie z wykonania czynności związanych z zapewnieniem udziału społeczeństwa w postępowaniu nad sporządzeniem projektu PUL,
- omówienie wniosków i uwag zgłoszonych do projektu PUL. W tym punkcie zaproponował by każdy wniosek został odczytany oddzielnie wraz z uzasadnieniem wnioskodawcy, następnie opinię co do przyjęcia lub odrzucenia wniosku przedstawi Wykonawca projektu planu, po czym przeprowadzona zostanie dyskusja i podjęta decyzja wraz ze sformułowaniem uzasadnienia, co do przyjęcia lub odrzucenia omawianego wniosku, następnie obrady przechodzą do kolejnego ze zgłoszonych wniosków.
- omówienie uwag zgłoszonych w opinii Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie do projektu PUL. Przyjęto sposób omówienia uwag jak w poprzednim punkcie.

- zakończenie obrad wraz z przedstawieniem ogólnego podsumowania całości debaty.

Pan Tadeusz Dragon, przedstawił podstawowe dane projektu planu: wielkość powierzchni Nadleśnictwa, średnią zasobność i wiek oraz przyjęte w projekcie PUL etaty użytkowania. Następnie odczytał sprawozdanie Dyrektora RDLP w Krakowie z wykonania czynności związanych z udziałem społeczeństwa w postępowaniu nad sporządzeniem projektu PUL dla Nadleśnictwa Gorlice na lata 2016-2025, który został zapewniony poprzez:

– ogłoszenie o przystąpieniu do sporządzenia projektu PUL dla Nadleśnictwa Gorlice na lata 2016-2025 opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) RDLP w Krakowie (ogłoszenie w dniu 16.10.2013 r.) oraz w lokalnej prasie (ogłoszenie w Gazecie Wyborczej z dnia 17.10.2013 r.)

– ogłoszenie informacji o wyłożeniu do wglądu „Założeń do planu urządzenia lasu”, o sposobie, miejscu i terminie składania uwag i wniosków do „Założeń...” oraz o właściwości Dyrektora RDLP w Krakowie do rozpatrywania tych uwag i wniosków – opublikowane ww. informacji w BIP RDLP w Krakowie (ogłoszenie w dniu 20.02.2014 r.) oraz w lokalnej prasie (ogłoszenie w Gazecie Wyborczej z dnia 25.02.2014 r.)

– ogłoszenie informacji o terminie i miejscu wyłożenia do wglądu „Projekt planu urządzenia lasu” dla Nadleśnictwa Gorlice na lata 2016-2025, o sposobie, miejscu i terminie składania uwag i wniosków do „Projekt...”, oraz o właściwości Dyrektora RDLP w Krakowie do rozpatrywania tych uwag i wniosków – opublikowane w BIP RDLP w Krakowie (ogłoszenie w dniu 20.06.2016 r.) oraz w lokalnej prasie (ogłoszenie w Gazecie Krakowskiej z dnia 23.06.2016 r.).

– ogłoszenie informacji o miejscu i terminie oraz celu zwołania Komisji Projektu Planu opublikowane w BIP RDLP w Krakowie (ogłoszenie w dniu 19 sierpnia 2016 r.). Zaproszenia imienne zostały również wysłane do autorów uwag i wniosków do projektu PUL dla Nadleśnictwa Gorlice oraz przedstawicieli urzędów, samorządów oraz organizacji zainteresowanych gospodarką leśną i ochroną przyrody w lasach Nadleśnictwa Gorlice.

Następnie o zabranie głosu został poproszony Pan Zdzisław Spendel, Dyrektor Oddziału Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej w Krakowie (dalej Z. Spendel), wykonawcy omawianego projektu PUL dla Nadleśnictwa Gorlice.

W swoim wystąpieniu uzupełnił on główne dane zawarte w projekcie, wskazał na przyczynę przyjęcia zaproponowanych w nim rozwiązań oraz przyjętych etatów użytkowania. Wyjaśnił również przyczynę, dlaczego przyjęte etaty użytkowania nie konsumują całego spodziewanego przyrostu, co uzasadnił przyjęciem założenia osiągnięcia zrównoważonego zapasu, który z uwagi na prowadzoną przebudowę nie został jeszcze w drzewostanach Nadleśnictwa zrealizowany. Powiedział, że etat użytkowania mógł by być wyższy, na co wskazuje osiągnięty przyrost, ale na stan dzisiejszy jest to najlepszy rozmiar. Podkreślił również fakt starzenia się drzewostanów, który może być jednak zafałszowany przez obowiązujące sposoby liczenia średniego wieku, w którym nie uwzględnia się udziału drzew młodszych w składzie drzewostanów.

Przed rozpoczęciem omawiania uwag zgłoszonych przez Fundację Dziedzictwo Przyrodnicze Pan Zastępca Dyrektora Robert Głodowski, wyjaśnił zasady na jakich będą omawiane wnioski i prowadzona dyskusja:

- zostanie przeczytany wniosek,
- wnioskodawca przedstawi uzasadnienie zgłoszonej uwagi wraz z odniesieniem się do niej Wykonawcy projektu PUL z propozycją uwzględnienia lub nie uwzględnienia w dokumentacji,
- dyskusja nad wnioskiem,
- stanowisko Dyrektora RDLP w Krakowie co do wniosku, które zakończy jego omawianie.

Wnioski i uwagi do projektu PUL dla Nadleśnictwa Gorlice złożyła Fundacja Dziedzictwo Przyrodnicze (dalej Fundacja), wpłynęły one na adres elektroniczny RDLP w Krakowie w terminie. Zastępca Dyrektora Tadeusz Dragon zwrócił uwagę, że Fundacja nie występowała do RDLP w Krakowie ani do Nadleśnictwa Gorlice o możliwość zapoznania się z projektem PUL.

Treść wniosków wraz z uzasadnieniem, wyjaśnienie Wykonawcy z uzasadnieniem przyjęcia lub odrzucenia wniosków, wypowiedzi uczestników debaty oraz decyzja Przewodniczącego Komisji Projektu Planu co do ujęcia wniosków w projekcie planu:

1. Podniesienie wieku rębności dla Jodły i Buki do 140 lat na terenie leśnictw przylegających do Magurskiego Parku Narodowego, oraz do 130 lat

w pozostałych leśnictwach Nadleśnictwa. Podniesienie wieku rębności dla jawora do 140 lat, oraz dla graba do 100 lat.

W imieniu Fundacji Dziedzictwo Przyrodnicze wnioski uzasadniał Pan Piotr Klub (dalej P. Klub), w jego trakcie wywiązała się dyskusja z Dyrektorem Kosiorowskim:

P. Klub – „Dzień dobry Państwu, ja może się przedstawię, jeśli mogę. Nazywam się Piotr Klub, reprezentuję tutaj moją organizację czyli Fundację Dziedzictwo Przyrodnicze.”

Dyrektor Kosiorowski – „To jest Pana własność?”

P. Klub – „Nie.”

Dyrektor Kosiorowski – „No właśnie. To niech Pan mówi precyzyjnie, proszę.”

P. Klub – „Tak. Jestem reprezentantem (firmy), pracownikiem. Tak więc na początku od razu powiem, że nasza organizacja, raczej wbrew obiegowej opinii o tak zwanych ekologach, ani nasza organizacja, ani ja osobiście nie mam nic przeciwko, ani leśnictwu, ani Lasom Państwowym. Wręcz przeciwnie, uważamy, że Lasy Państwowe bardzo dobrze realizują swoje cele statutowe. Nie mniej jednak nasza organizacja ma jako główny cel statutowy ochronę przyrody i Państwo też na styku leśnictwa i ochrony przyrody. Las jest miejscem, w którym ta przyroda jest bardzo bogata, Państwo się starają chronić przyrodę i my chcemy Państwu po prostu w tym jakby pomóc. Może też o naszej organizacji. Fundacja Dziedzictwo Przyrodnicze zajmuje się przede wszystkim...”

Zastępca Dyr. R. Głodowski – przerywa

P. Klub – „To dotyczy tematu. Przepraszam, króciutko...”

Zastępca Dyr. R. Głodowski – „To bardzo krótko”

Dyrektor Kosiorowski – „To znaczy tak, proszę Państwa. Przepraszam bardzo, chwileczkę. Ja bym poprosił tak, żeby trzymać się tematu, bo jeżeli będziemy się lansować, to ja o Lasach Państwowych mogę mówić trzy dni.”

P. Klub – „Już mówię o co mi chodzi.”

Zastępca Dyr. R. Głodowski – „Wróćmy do meritum.”

P. Klub – „Chodzi mi o to, że nasza organizacja, zatrudnia bardzo wiele ludzi o różnych specjalnościach, między innymi, zatrudniamy również leśników i tych leśników mamy sporo. Wobec tego możemy prowadzić dyskusję na poziomie. Ja również jestem leśnikiem z wykształcenia, możemy prowadzić na stopie leśnej, nomenklatury używać leśnej, nie ma problemu. Jakby wychodząc do...”

Zastępca Dyr. R. Głodowski – „Przechodząc do pierwszego tematu.”

P. Klub – „Przechodząc, tak, tak, do tego pierwszego tematu, do pierwszej naszej uwagi. Uwaga dotyczy tego, że my chcąc chronić, chcąc pomagać chronić gatunki związane z martwym drewnem, właśnie troszczymy się o to, żeby tego martwego drewna było jak najwięcej. U Państwa w Nadleśnictwie tego drewna jest naprawdę dużo, tak jak tutaj Pan z BUL-u pokazał, niemniej jednak argument ten o podniesienie wieku rębności dotyczy tego, że bardzo wiele gatunków, które są związane ze starodrzewami, one dopiero zaczynają funkcjonować na drzewach, w momencie kiedy te drzewa osiągną pewien wiek i ten, zwykle buk, jodła czy inne te gatunki, ten wiek, który tutaj mamy jako wiek rębności prawda to jest, jakby to już nie jest starość drzewa, to pod względem biologicznym jest dopiero środek życia drzewa i tam się zaczynają dla ochrony jakby przyrody i dla życia tych gatunków, bardzo wiele rzeczy, zaczynają się dziać. Pojawiają się właśnie porosty związane ze starodrzewiem, pojawiają się owady. I stąd ten wniosek, ten wniosek jakby ja czytam z uzasadnienia, bo tutaj tych uzasadnień, znaczy one są wypisane także. Podniesienie wieku rębności spowoduje zwiększenie ilości drewna wielkowymiarowego martwego, koniecznego do przetrwania owadów saproksylicznych. Również spowoduje poprawienie warunków bytowania dla gatunków związanych ze starodrzewiami np. ptaków nатуrowych, takich jak np. dzięcioły, jak również dla porostów, które też są ważne dla Wspólnoty. Jakby dlaczego tutaj był też wniosek, żeby podnieść ten wiek rębności przy Magurskim Parku Narodowym. Dlatego, że właśnie Park Narodowy jest takim miejscem w którym przyrodę się chroni, żeby jakby jeszcze lepiej zabezpieczyć tą przyrodę w Parku, a oprócz tego, żeby te gatunki, które teraz są chronione, ale jeśli im pozwolimy to może w przyszłości nie będą chronione, przestaniemy się nimi zajmować, mogły się rozprzestrzenić na inne obszary, właśnie dobrze byłoby zostawić taki pas, który byłby z drewnem trochę starszym, który pozwalałby na to żeby gatunki które na przykład są w Parku mogłyby przenosić się na teren Nadleśnictwa.”

Uzasadnienie pisemne do punktu 1 wniosku:

- Podniesienie wieku rębności spowoduje zwiększenie się ilości wielkowymiarowego drewna martwego koniecznego do przetrwania owadów saproksylobiontycznych,

- Podniesienie wieku rębności spowoduje poprawienie warunków bytowania dla gatunków związanych ze starodrzewiami, w tym gatunków ptaków – głównie dzięciołów, wymienionych w „dyrektywie ptasiej” ważnych dla Wspólnoty Europejskiej.

- Ze względu na oddziaływanie transgraniczne w stosunku do Magurskiego Parku Narodowego potrzebne jest zachowanie w pobliżu jego granic drzewostanów starszych z większą ilością martwego drewna wielkowymiarowego, by stworzyć bufor ochronny dla wyżej wymienionych gatunków i umożliwić rozprzestrzenianie się ich na nowe tereny.

Z. Spindel – w imieniu Wykonawcy projektu PUL uznał wniosek jako niezasadny.

Podniesienie wieków rębności wg niego nie wpłynęłoby znacząco na rozmiar użytkowania rębego. Podstawowym kryterium zastosowanym przy kwalifikowaniu drzewostanów do użytkowania rębego był stan młodego pokolenia, a nie przyjęty wiek rębności. Klasy odnowienia stanowią 43,5% powierzchni leśnej Nadleśnictwa. Tylko w przypadku ok. 17% powierzchni drzewostanów zaprojektowanych do rębni kierowano się ich wiekiem, ale również dla nich brano pod uwagę ich stan i stan młodego pokolenia. Ponadto przyjęte wieki rębności są zgodne z obowiązującymi przepisami, tj. wytycznymi Instrukcji Urządzania Lasu.

Dalej wskazał, że postulaty zawarte w uzasadnieniu są spełnione poprzez inne założenia przyjęte w projekcie PUL:

- Praktycznie nie planowano cięć uprzątających – powierzchnia cięć uprzątających to 5,57 ha, a i w tych przypadkach pozostawiono 5% zapasu. W efekcie tego znacznie wzrośnie powierzchnia starodrzewi.
- W wydzieleniach otuliny Magurskiego Parku Narodowego zaprojektowane użytkowanie rębne najczęściej nie przekracza 20% zapasu. Dyrekcja Magurskiego PN nie wniosła uwag do zabiegów zaplanowanych w otulinie.
- Zasoby drewna drzew martwych w Nadleśnictwie wynoszą ponad 219 000 m³ (14,20 m³/ha, a dla porównania w skali kraju, jest to 5,6 m³/ha). W projekcie PUL do uprzątnięcia zaprojektowano 32% zinwentaryzowanej miąższości przestojów. Pozostałe pozostawiono do naturalnego rozkładu. Dodatkowo zawarto zalecenia dotyczące pozostawiania drewna drzew martwych i nieusuwanie w wielu przypadkach drzew obumierających.

Przed rozpoczęciem dyskusji Zastępca Dyrektora Robert Głodowski wyjaśnił zasady zabierania głosu w dyskusji (zgłoszenie przez podniesienie ręki, nie przerywanie wypowiedzi i przedstawienie się przed zabraniem głosu).

W toku dyskusji nad omawianym wnioskiem głos zabrali:

Pan Stanisław Ryba, przedstawiciel Starostwa Powiatowego w Nowym Sączu (dalej S. Ryba) – stwierdził, że ilość martwego drewna w lesie cały czas rośnie, i że ograniczenie jakie proponuje wprowadzić Fundacja niczego w ciągu 10 lat nie zmieni. Zaproponował, by pozostawić wieki rębności bez zmiany i obserwować skutki proponowanego do realizacji projektu PUL. Zaapelował o większą rozwagę i spokój przy zmianach założeń do projektu PUL.

P. Klub – docenił stanowiska przedstawiciela Starostwa i Wykonawcy, jak i fakt pozytywnych zmian zachodzących w prowadzeniu gospodarki leśnej. Zaproponował aby jednak podnieść wiek rębności w ramach przewidzianych przez Instrukcję Urządzania Lasu.

Z. Spendel – podkreślił, że podniesienie wieku rębności nie spowoduje zmiany etatów przyjętych w projekcie PUL, gdyż te były określone na podstawie potrzeb hodowlanych poszczególnych drzewostanów, w gospodarstwie lasów ochronnych i specjalnym. Zmieni zaś założenia do wyliczenia etatu optymalnego (etaty dojrzałości drzewostanów), dla celów porównawczych w gospodarstwie lasów ochronnych. Podkreślił, że postulat zwiększenia ilości starych drzew w drzewostanach jest realizowany obecnie bez konieczności zmiany wieków rębności, poprzez przyjęte zasady zagospodarowania, które powodują stałe zwiększanie ilości starych drzew.

Pani Aleksandra Jasińska-M'Bodj, Kierownik Pracowni Urzędzeniowej Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Krakowie (dalej A. Jasińska) – wskazała na duże zróżnicowanie drzewostanów w Nadleśnictwie, zwłaszcza w klasach odnowienia, które prowadzone są rębniami stopniowymi o bardzo długim

okresie odnowienia. Zwróciła także uwagę, że w procesie tworzenia planów cięć każdy drzewostan traktowany był indywidualnie i dla każdego przyjmowano indywidualny sposób zagospodarowania, uzależniony zarówno od stanu drzewostanu, młodego pokolenia w nim występującego, jak i zaszczości związanych z powstaniem lasu (wcześniejsze użytkowanie pasterskie gruntów zalesionych).

Pan Damian Nowak, przedstawiciel Magurskiego Parku Narodowego (dalej D. Nowak) – stwierdził, że ilość martwego drewna w lasach Nadleśnictwa Gorlice, nie jest wielkością dużą w stosunku do ilości takiego drewna w innych lasach np. Magurskiego Parku Narodowego. Potwierdził, że podniesienie wieku rębności nie będzie miało zasadniczego wpływu na ilość tego drewna w lasach. Zasadniczą przyczyną jest realizacja cięć rębnych uzależniona od pojawiającego się młodego pokolenia. Wskazał, że kluczowym zagadnieniem w występowaniu martwego drewna jest jego struktura, tzn. większy udział w nim drewna drzew grubych i stopień ich rozkładu, co ma wpływ na stan organizmów z nim związanych. Zaznaczył, że stan dostępności obszarów leśnych z uwagi na nowe drogi leśne, powoduje, że jest coraz mniej obszarów, w których las jest pozostawiony bez ingerencji człowieka, a ważne jest zachowanie zasobów drewna martwego.

W trakcie wypowiedzi Pana Damiana Nowaka – podczas wypowiedzi o pozostawianiu drewna drzew martwych, na stwierdzenie – „*Uznajmy, że jednak powierzchnie o których Pani mówi są powierzchniami reprezentatywnymi*”

Dyrektor Kosiorowski zapytał – „*Dobrze Pan powiedział reprezentatywne, Pan rozumie to słowo?*”

D. Nowak – „*Tak... to wartość jest wartością realną na gruncie.*”

Dyrektor Kosiorowski – „*No właśnie.*”

P. Klub – zadał pytanie Wykonawcy projektu planu, czy podniesienie wieku rębności nie spowoduje podniesienia średniego wieku drzewostanów oraz zwiększenia ilości starszych drzew w lesie i uzyskał potwierdzenie.

Pan Tadeusz Kubacki, przewodniczący Okręgowej Rady Łowieckiej Polskiego Związku Łowieckiego w Nowy Sączu – zapytał przedstawiciela Fundacji czy badała ona jak zwiększenie martwego drewna w lasach (na podstawie badań z dziedzin entomologii, ornitologii, lichenologii) wpłynie na stan innej zwierzyny występującej

w lasach Nadleśnictwa. Stwierdził, że podniesie wieku rębności spowoduje zmiany bazy pokarmowej. Wpłyne na stan innych organizmów np. jelenia, którego presja na las jest bardzo duża, co może doprowadzić do niekorzystnych zmian w stanie lasu. Nie widzi zasadności podniesienia wieku rębności.

Pan Dyrektor Jan Kosiorowski – zadał przedstawicielowi Fundacji pytanie – *„To ja mam jeszcze jedno pytanie do Pana (do P. Klub). Skąd Pan czerpie wiedzę o projekcie planu urządzenia lasu?”*

P. Klub – *„Od Państwa.”*

Dyrektor Kosiorowski – *„Co to znaczy?”*

P. Klub – *„W sensie.. dany projekt, tak? Dostajemy od Państwa ten projekt na maila czy tam w jakiś inny sposób i generalnie ten projekt...”*

Dyrektor Kosiorowski – *„Ale prosiłbym o rzetelną odpowiedź.”*

P. Klub – *„No...”*

Dyrektor Kosiorowski – *„Prosiłbym o rzetelną odpowiedź.”*

P. Klub – *„No po prostu mamy ten projekt.”*

Dyrektor Kosiorowski – *„Nie, proszę Pana. Jeżeli nikt nie pobierał od nas projektu PUL. Nikt. Przed chwileczką Pan Dyrektor Dragon to powiedział. To moja dedukcja daje dwa wyniki. Pierwsze, że uzyskał Pan tą wiedzę przez objawienie, co jest irracjonalne i mało prawdopodobne, a drugie, że Pan ma gotowca, a on nie odnosi się indywidualnie do PUL w Gorlicach, tylko ma Pan gotowca, skoro się Pan nie zapoznał, bo tak wynika z dokumentów. Jeżeli Pan się zapoznał w jakiś inny sposób np. przez objawienie, to proszę to ujawnić, bo to jest ciekawe”.*

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek nie został przyjęty. Wysokość wieków rębności była ustalona podczas obrad Komisji Założeń Planu (KZP) i zatwierdzona podczas obrad Narady Techniczno-Gospodarczej. Założenia przyjęte podczas KZP były wyłożone do wglądu i na tym etapie powinny być dokonywane zmiany. Założenia te były podstawą do wyłonienia wykonawcy projektu planu i na obecnym etapie nie ma możliwości dokonania zmian wieków rębności. Zwiększenie ilości martwego drewna jest i będzie realizowane, przez prowadzoną gospodarkę leśną. Usuwane będzie tylko 32% procent przestoi, a pozostałe będą stopniowo akumulowały stan drewna martwego w lasach Nadleśnictwa.

2. Wyznaczenie stref przypotokowych o szerokości nie mniejszej niż 30 metrów od koryta potoku, mierzonych kartograficznie w rzucie poziomym, jako powierzchni referencyjnych.

P. Klub zacytował uzasadnienie wnioskodawcy sformułowane we wniosku:

- W strefach przypotokowych występuje większa koncentracja martwego drewna i starych drzew, jest tam wyższa wilgotność i głębsze zacienienie, co sprawia, że koncentrują się tu gatunki związane z lasem o charakterze pierwotnym: chrząszcze (np. *Ampedus melanurus*), mchy (np. *Buxbaumia viridis*), porosty (np. *Lobaria pulmonaria*), wątrobowce (np. *Nowellia curvifolia*). Koryta górskich potoków są też miejscem bytowania biegacza urozmaiconego *Carabus variolosus*. Wobec tego utworzenie takich stref przyczyni się do ochrony tych gatunków oraz zachowania bioróżnorodności,

- W strefach tych występują duże trudności w pozyskiwaniu drewna, zwiększające koszty i powodujące większe niż w innych miejscach niebezpieczeństwo dla pracowników wykonujących prace leśne. Patrząc od strony ekonomicznej pozyskiwanie w tych miejscach nie jest opłacalne, za to korzyści płynące z ochrony przyrody są nieocenione.

Podkreślił że jest to najważniejszy ze złożonych wniosków. Stwierdził, że Nadleśnictwo i tak nie użytkuje drzewostanów w strefie przypotokowej.

Z. Spindel – w imieniu Wykonawcy uznał wniosek jako niezasadny, gdyż ochrona stref przypotokowych jest w pełni realizowana bez konieczności wyznaczania formalnych stref. Podkreślił, że schematyczne wyznaczenie granic stref nie jest zgodne z rzeczywistymi potrzebami, a ochrona stref przypotokowych dostosowana jest do rzeczywistych zasięgów oddziaływania potoku, poprzez wytworzenie się siedlisk łągowych, których jest około 120 ha w Nadleśnictwie, a które są wyłączone z użytkowania. Wskazał również, że ochrona stref przypotokowych wynika z konieczności spełniania przez Nadleśnictwo wymogów Standardów FSC. Wyraził pogląd, że strefy przy potokach są wystarczająco chronione w Nadleśnictwie Gorlice, zwłaszcza tam gdzie wytworzyły się siedliska łągowe, a sposób ich ochrony w pełni wyczerpuje postulaty, które podała Fundacja we wniosku.

A. Jasińska – zauważyła, że duża część potoków jest potokami okresowymi, a Nadleśnictwo w ramach prowadzonych zadań, chroni również naturalne młaki śródleśne pozostawiając je bez ingerencji. Zwróciła uwagę, że błędnym założeniem jest, iż ochrona stref przypotokowych spowoduje rozprzestrzenianie się gatunków związanych z takim siedliskiem, gdyż mało prawdopodobne jest by gatunki takie wkraczały na siedliska o suchszych warunkach wilgotnościowych.

P. Klub – powiedział, że nie jest intencją Fundacji tworzenia stref o konkretnej szerokości do 30 metrów, natomiast podana szerokość strefy ma podwaliny naukowe, gdyż w takiej odległości od potoku występowało najwyższe nagromadzenie organizmów związanych z takim siedliskiem. Zapytał czy jest dostępna mapa na której pokazane są siedliska łągowe, które pozostają wyłączone z użytkowania.

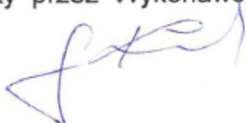
Przedstawiciele Wykonawcy wskazali na mapę siedlisk leśnych.

P. Klub - zapytał również, czy możliwe jest również umieszczenie wskazania w Programie Ochrony Przyrody, że leśniczowie nie ingerują w strefy przypotokowe.

Z. Spendeł potwierdził, że zapis o nie ingerowaniu w takich strefach, zostanie zamieszczony w Programie.

Ks. Arkadiusz Barańczuk, proboszcz Parafii Prawosławnej w Gładyszowie – powiedział, że ochrona potoków jest ważna i ją popiera, ale wskazał też, że utworzenie stref przypotokowych o szerokości 30 m, wzdłuż wszystkich potoków, których w lasach Nadleśnictwa płynie bardzo dużo, wyłączy duże obszary leśne z prowadzenia gospodarki leśnej i bardzo ograniczy rynek pracy dla mieszkańców regionu. Zauważył, że obecny poziom ochrony stref jest wystarczający (wynikający głównie z brak możliwości prowadzenia w nich użytkowania) i że organizmy związane z tym środowiskiem znakomicie będą sobie radzić.

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek przy tak przyjętych założeniach (strefy wzdłuż wszystkich cieków wodnych) nie został przyjęty; nie regulują go obecnie żadne przepisy. Ochrona stref przypotokowych będzie realizowana w sposób przyjęty przez Wykonawcę, tj. pozostawienie bez

15

wskazań gospodarczych ok. 120 ha na siedliskach lasów łęgowych. W gospodarce leśnej prowadzonej przez Nadleśnictwo postulat będzie realizowany przez stosowanie się do wymogów posiadanego Certyfikatu FSC, pozostawianie ok. 70% przestojów. W Programie Ochrony Przyrody zostanie wprowadzony zapis o ochronie stref przypotokowych.

3. Utworzenie min. 100 m stref w każdą stronę od szlaków turystycznych bez pozyskania drewna z możliwością usuwania drzew bezpośrednio zagrażających turystom.

P. Klub – uzasadnienie jak w pisemnym wniosku:

- Z uwagi na wysokie walory turystyczne regionu i odwiedzanie go przez wielu turystów, utworzenie tego typu stref pozwoli na zwiększenie walorów krajobrazowych terenów przy szlakach turystycznych, oraz może się stać wizytówką Nadleśnictwa, jako instytucji pro-ekologicznej,
- Utworzenie tego typu stref poprawi jakość ochrony przyrody przez zwiększenie się udziału drewna martwego a co za tym idzie pozwoli na zachowanie lub zwiększenie bioróżnorodności w wyżej wymienionych strefach.

Powiedział, że wniosek ten został złożony przez Fundację w imieniu części przewodników górskich.

Z. Spindel – w imieniu Wykonawcy uznał wniosek jako niezasadny, nie zgadzając się z argumentacją Wnioskodawcy. Stwierdził, że liczne badania ankietowe wskazują, że oczekiwania społeczne są jednak zasadniczo odmienne. Turyści przemierzający górskie szlaki oczekują rozleglejszych widoków z grzbietów górskich, podając jako przykład warunki panujące obecnie w Beskidzie Śląskim. Podkreślił, że duża ilość drewna drzew martwych jest negatywnie odbierana przez większość społeczeństwa (cytując pracę profesora Lesińskiego z Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie). Utworzenie 100-metrowej strefy wzdłuż szlaków turystycznych, wyłączonej z pozyskania, nie zwiększy walorów krajobrazowych, a zwiększy zagrożenia dla bezpieczeństwa turystów, zmniejszy też różnorodność biologiczną i krajobrazową.

Pan Janusz Lewek, przedstawiciel Stowarzyszenia Rozwoju Sołectwa Krzywa, przewodnik górski – stwierdził, że pracując jako przewodnik od 30 lat obserwuje stały zanik widoków ze szlaków. Podkreślił, że ilość szlaków systematycznie rośnie i przy takim zapisie zostanie mocno ograniczona powierzchnia do prowadzenia pozyskania drewna.

D. Nowak – stwierdził, że oczekiwania turystów odwiedzających Magurski Park Narodowy są odmienne, że nie po to przyjeżdżają do Parku by oglądać pniaki po świętych drzewach, ale żeby obejrzeć „prastarą puszcze”, „dziki las”.

Dyrektor Jan Kosiorowski – zaapelował o trzymanie się tematu debaty. A następnie zwrócił się do Pana D. Nowaka

Dyrektor Kosiorowski – „Szanowny Panie (do D. Nowaka), ale Pan mówi o Parku Narodowym, a my mówimy...”

D. Nowak – „O oczekiwaniach społeczeństwa”

Dyrektor Kosiorowski – „Ale my mówimy... Ale proszę Pana prosiłbym żeby się trzymać tematu, a my mówimy o Nadleśnictwie Gorlice, więc jeżeli zaczniemy tak opowiadać... Ja byłem w naprawdę fajnym parku narodowym w Ameryce... opowiadać Państwu... no więc trzymajmy się tematu.”

Następnie jeszcze raz wyraził przekonanie, że wnioski Fundacji to „gotowiec”

Dyrektor Kosiorowski – „Proszę Państwa do tej pory odnoszę takie wrażenie, że to jest gotowiec i propozycje są takie, jakby durszlakiem przesywał ochronę na mapę. Takie odnoszę wrażenie. Używa Pan (do P. Klub) takiego sformułowania, że jeżeli będzie zaniedbane to będzie to pierwotne”

P. Klub – „Nie powiedziałem tak.”

Dyrektor Kosiorowski – „Proszę to odtworzyć. Że będzie to robiło wrażenie pierwotnego, naturalnego... ani naturalnego, ani pierwotnego, będzie po prostu zaniedbane. Tyle.”

I ponownie powrócił do omawiania wniosku 3 –

Dyrektor Kosiorowski – „A jeżeli mówimy o krajobrazie, to w większości krajobraz kształtuje i piękno krajobrazu tworzy linia polno-leśna. Bo jak się jest w lesie, to widać tylko drzewa. Odnośnie oczekiwań, otóż powiedziałem Panu (do D. Nowaka), Pan, mówi o Parku Narodowym i tu się zgadzam.”

D. Nowak – „Mówię o ludziach, którzy przyjeżdżają...”

17

Dyrektor Kosiorowski – „Nie. Pan mówi o Parku Narodowym, przyjeżdżają do Parku Narodowego, sam Pan to określił, jak tylko doprecyzuję, to co Pan mówi. Natomiast jeżeli przyjeżdżają do nadleśnictwa, to mają zupełnie inne oczekiwania, bo wiedzą gdzie są. W większości są świadomi ludzie, że są na terenie nadleśnictwa i w większości są świadomi, że są na terenie Parku Narodowego.”

P. Klub – do Pana Dyrektora Kosiorowskiego „skoro Pan Dyrektor uważa, że nie potrzebnie poruszamy te tematy, wobec tego po co to spotkanie, po co konsultacje społeczne?”

Pani Zofia Rowińska, sekretarz Gminy Sękowa – powiedziała, że strategią gminy Sękowa jest zaangażowanie w rozwój turystyki, inwestowanie w wyznaczanie i budowę nowych szlaków i ścieżek, a przyjęcie zapisów zaproponowanych we wniosku spowoduje utratę atrakcyjności szlaków przez zanik/zarośnięcie.

Pan Zbigniew Kołodziej, przedstawiciel Zespołu Ochrony Lasu w Krakowie (dalej Z. Kołodziej) – podkreślił, że mylone są pojęcia związane z turystyką kwalifikowaną, a różnice w oczekiwaniach społecznych są duże i odmienne, dla jednych atrakcją jest podziwianie „dzikiego lasu”, „prastarej puszczy” i taki turysta będzie odwiedzał Parki Narodowe, dla innego tą atrakcją jest oglądanie „czystych”, jednogatunkowych lasów gospodarczych, w których będzie mógł „zejść ze szlaku i zjeść jagód czy nazbierać grzybów”.

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek nie został przyjęty. Drzewa wzdłuż szlaków będą usuwane, przede wszystkim te zagrażające bezpieczeństwu ludzi, oraz w oparciu o zaprojektowane wskazania gospodarcze w projekcie PUL. Pozwoli to na utrzymanie urozmaiconego krajobrazu, wynikającego z przyjętego sposobu zagospodarowania i zasad prowadzenia gospodarki leśnej.

4. Utworzenie buforu o szerokości 50 metrów wokół jaworzyn bez pozyskiwania drewna.

P. Klub – podkreślił, że szerokość strefy może być zmieniona, Fundacja nie będzie upierała się przy szerokości 50 metrów. Uzasadnienie z pisemnego wniosku Fundacji:

- Jaworzyny są siedliskami bardzo wrażliwymi na zmianę warunków glebowych, wilgotnościowych i świetlnych. Siedlisko narażone jest na zagrożenia, jak np. przypadkowe przeprowadzenie drogi zrywkowej, która może przyczynić się do odwodnienia terenu i zaniku siedliska. Utworzenie strefy buforowej pozwoli na zapobieżenie ewentualnym zmianom w siedlisku i zachowaniu unikalnego charakteru jaworzyn.

- Jaworzyny porastają prawie zawsze strome stoki i miejsca wilgotne, w których pozyskiwanie drewna jest bardzo utrudnione lub wręcz niemożliwe, oraz niebezpieczne dla osób prowadzących prace leśne. Zwykle jaworzyny zajmują tylko część takiego stoku, a resztę takiego trudnego terenu porasta inne siedlisko równie problematyczne pod względem pozyskania. Wobec tego utworzenie buforu nie spowoduje strat w gospodarce leśnej, gdyż zwykle takie strefy i tak nie są użytkowane, bądź ich użytkowanie jest bardzo utrudnione i nieopłacalne ekonomicznie.

- Utworzenie tego typu stref wpłynie nie tylko na poprawę ochrony samych jaworzyn, ale również pozwoli na zwiększenie ilości wielkowymiarowego drewna martwego w ich sąsiedztwie a co za tym idzie poprawienie warunków bytowania wielu saproksylobiontów, co z kolei wpłynie na zachowanie bioróżnorodności.

- Zbiorowiska Jaworzyny górskiej są zbiorowiskami o bardzo małej łącznej powierzchni, i stanowią marginalny ułamek całej powierzchni Nadleśnictwa. Utworzenie 50 metrowej szerokości stref buforowych bez wskazań gospodarczych nie zmniejszy istotnie powierzchni gospodarowania, za to przyczyni się do polepszenia jakości ochrony przyrody i zachowania bioróżnorodności.

Z. Spindel – Jaworzyny w Nadleśnictwie Gorlice zostały rozpoznane w rezerwacie przyrody „Jelenia Góra”, gdzie są właściwie chronione. Poziom wiedzy o występowaniu jaworzyn w innych częściach Nadleśnictwa, jest niewystarczający by można było formalnie wyznaczyć bufory, a prace nad opracowaniem fitosocjologicznym nie zostały jeszcze zakończone. Dotychczasowy poziom ochrony siedliska jest realizowany przez Nadleśnictwo w ramach Certyfikacji FSC. Zasadnym

wydaje się, wprowadzenie zapisu o ochronie jaworzyn, które mogą zostać zidentyfikowane podczas prac fitosocjologicznych.

A. Jasińska – stwierdziła, że w projekcie planu, dla około 10 drzewostanów, w których stwierdzono duże prawdopodobieństwo występowania jaworzyn, zostały utworzone oddzielne wyłączenia obejmujące również bufor ochronny wokół płatów siedliska i zostały one wyłączone z użytkowania.

Z. Spendel – uzupełnił wypowiedź o stwierdzenie, że płaty jaworzyn mają powierzchnię od kilku do kilkudziesięciu arów.

P. Klub – spytał, że czy istnieje możliwość zamieszczenia wpisu w projekcie planu o ochronie nowych płatów jaworzyny.

Z. Spendel – powiedział, że zapis o ochronie nowoodkrytych płatów jaworzyn, może zostać wprowadzony w „Prognozie oddziaływania” lub Programie Ochrony Przyrody, z buforem o szerokości jednej wysokości drzewostanu. Zostało to potwierdzone przez Panią Iwonę Wójtowicz przedstawicielkę RDOŚ w Krakowie.

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek w brzmieniu zaproponowanym przez Fundację nie został przyjęty. Jaworzyny są chronione odpowiednio w ramach rezerwatu przyrody i drzewostanów referencyjnych, a wydzielenia z płatami jaworzyn mają niewielką powierzchnię i zostały utworzone wraz z chroniącym je buforem. W Programie Ochrony Przyrody zostanie wprowadzony zapis dotyczący ochrony stref wokół jaworzyn, które zostaną w ciągu 10 lat ujawnione.

5. Wpisanie do POP konieczności pozostawiania wszystkich martwych i zamierających drzew jodły, buka i innych gatunków liściastych, ze szczególnym uwzględnieniem drzew grubszych niż 30 cm pierśnicy, całego wydzielającego się posuszu oraz wykrotów i złomów, w szczególności tych o większej niż 30 cm średnicy.

P. Klub – Uzasadnienie jak w pisemnym wniosku:

20

- Pozostawienie wszystkich martwych drzew jest niezbędne by poprawić wskaźnik zasobności w wielkowymiarowe martwe drewno, co jest konieczne by poprawić wskaźniki ochrony dla wielu rzadkich i zagrożonych wyginięciem kambioksylofagów, m.in. takich jak: zagłębek bruzdkowany i zgniotek cynobrowy.

Dodał też, że tego typu drzewa mają niskie znaczenie ekonomiczne dla Nadleśnictwa.

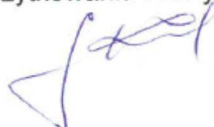
Z. Spendeł – W projekcie PUL zawarto zalecenia dotyczące pozostawiania drewna drzew martwych i nieusuwanie w wielu przypadkach drzew obumierających. Pozostawienie wszystkich martwych i zamierających drzew jest niemożliwe ze względu na obowiązujące zasady ochrony lasu i zasady bezpieczeństwa przebywających w lesie ludzi oraz ochrony mienia. Podkreślił, że postulat o minimalnej pierśnicy 30 cm spełnia prawie 50% pomierzonych drzew martwych.

Pan Piotr Kobus, prezes Zarządu Stowarzyszenia „Niedźwiedź Wojtek” – stwierdził, że podobnej treści zapis może być stosowany w rezerwatach przyrody, natomiast w lasach państwowych, do których wstęp mają wszyscy obywatele, z uwagi na ich bezpieczeństwo, nie może być zastosowany - jako przykład podając własny wypadek w lesie.

Z. Kołodziej – powiedział, że również z punktu widzenia ochrony lasu taki zapis nie jest dopuszczalny, gdyż pozbawiłoby to Nadleśnictwo jakiegokolwiek możliwości walki ze szkodliwymi owadami i usuwania tzw. posuszu czynnego. Stwierdził, że taki zapis nie jest dopuszczalny nawet w Parkach Narodowych.

Pan Adam Rzeszutek, właściciel zakładu usług leśnych U.L. „Rzeszutek” – powiedział, że wprowadzenie takiego zapisu jest również nie do przyjęcia z powodu bezpieczeństwa osób wykonujących prac leśne.

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek nie został przyjęty. Przemawiają za tym wytyczne ochrony lasu i przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy. Cele wniosku Fundacji, są realizowane przez inne zapisy w projekcie PUL, między innymi: nie usuwanie wszystkich przestojów, wyznaczenie drzewostanów wyłączonych z użytkowania i certyfikacji FSC.

21

6. Wprowadzenie zapisu o konieczności każdorazowego wykonywania oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku budowy oraz przebudowy dróg leśnych.

P. Klub zacytował uzasadnienie z wniosku:

- Budowa oraz przebudowa drogi leśnej - czyli istotna zmiana jej parametrów, są inwestycjami bardzo mocno oddziałującymi na środowisko, szkodzącymi walorom krajobrazowym, oraz stanowią silne przekształcenie krajobrazu Nadleśnictwa. Ze względu na bezsprzeczne walory przyrodnicze i krajobrazowe Nadleśnictwa, każdorazowe wykonywanie Oceny oddziaływania na środowisko przy budowach i przebudowach dróg leśnych, daje pewność, że inwestycja nie zniszczy cennej przyrody.

Z. Spendel – stwierdził, że plan urządzenia lasu nie jest miejscem gdzie takie zapisy mogą być wprowadzone. Wykonywanie oceny oddziaływania na środowisko reguluje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zatem brak jest podstaw do wprowadzenia zapisu w projekcie PUL.

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek nie został przyjęty. Sprawy te są uregulowane cytowanymi przez Pana Dyrektora Spendla przepisami prawa.

7. Dla typu drzewostanu Jd-Bk sugerujemy wprowadzenie 50-letniego okresu odnowienia. Dla typu drzewostanu grądów subkontynentalnych, sugerujemy 40-letni, okres odnowienia.

P. Klub – Uzasadnienie jak w pisemnym wniosku:

- Wydłużenie okresu odnowienia przyczyni się do dłuższego pozostawienia starych drzew dłużej przy życiu, a co za tym idzie pozwoli na polepszenie warunków bytowania dla gatunków związanych ze starodrzewami,

- Wydłużenie okresu odnowienia sprawi, że ta sama ilość drewna będzie usuwana przez dłuższy czas, co zmniejszy częstotliwość wchodzenia do lasu z cięciami, przez co wydłuży się czas „spokoju” w lesie, który jest potrzebny dla gatunków o cechach antropofobicznych.

Dodał, że dzięki wydłużeniu okresów odnowienia, będzie możliwość dłuższego pozostawienia w drzewostanie, drzew „starych”.

Z. Spindel – Dla dominującego sposobu użytkowania (rębnia IVd) przyjęto w projekcie PUL okres odnowienia 30-50 lat. Analizując stan młodego pokolenia (74% podrostu, 5% podsadzeń, 21% nalotu) łącznie na powierzchni ponad 6 700 ha, oraz strukturę wiekową w poszczególnych wydzieleniach (najczęściej obok drzew dojrzałych w wieku ponad 100 lat duży udział mają drzewa w wieku 40 – 80 lat) można stwierdzić że najczęściej faktyczny okres odnowienia znacznie przekracza 50 lat. W wielu przypadkach struktura drzewostanów pozwala na zastosowanie ciągłego sposobu zagospodarowania (rębnia przerębowa – drzewostany o strukturze przerębowej – 441 ha).

P. Klub – zapytał, czy taki okres odnowienia jest również zastosowany do siedlisk grądu subkontynentalnego.

Z. Spindel – w odpowiedzi stwierdził, że okres odnowienia nie jest przypisywany do siedliska, ale do stosowanej rębni i jest jej elementem.

A. Jasińska – dodała, że rębnie II, w których przyjęto krótszy okres odnowienia, zostały zastosowane w drzewostanach bukowych i do przebudowy sośnin. Natomiast ponad 90% drzewostanów Nadleśnictwa jest użytkowana rębnią IVD, o bardzo długim okresie odnowienia, która z założenia dąży do wykształcenia i utrzymania różnowiekowych i wielogatunkowych drzewostanów. Skutkuje to tym, że na gruntach Nadleśnictwa praktycznie nie występują odślonięte uprawy lub młodniki.

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek nie został przyjęty. Przyjęty okres odnowienia dla rębni stopniowych wynosi 30-50 lat i spełnia przyjęte we wniosku postulaty. Struktura drzewostanów w Nadleśnictwie

23

wskazuje na znaczne zróżnicowanie wiekowe (w drzewostanach 100-letnich występują też drzewa 40 i 50-letnie), wskazuje to, że praktyczny okres odnowienia jest znacznie dłuższy niż 50 lat. Dodatkowa duża powierzchnia drzewostanów o strukturze przerębowej, również wskazuje na znaczące wydłużenia okresów odnowienia stosowanych w Nadleśnictwie.

8. Nieplanowanie w gospodarstwie specjalnym żadnych cięć.

P. Klub – Uzasadnienie jak w pisemnym wniosku:

- W gospodarstwie specjalnym potrzeby przyrodnicze powinny przeważać nad potrzebami hodowlanymi, wobec tego nie jest zasadnym planowanie w nim pozyskania drewna.

Dodał, że ze względu na specyfikę w gospodarstwie tym występuje duża koncentracja martwych drzew i lasy w nim rosące mają charakter „puszczański” oraz że z przyczyn ekologicznych nie jest wskazane użytkowanie drzewostanów, w tym gospodarstwie.

Z. Spendeł – powiedział, że zostały pomyłone pojęcia; włączenie drzewostanów do gospodarstwa specjalnego, nie oznacza niewykonywania żadnych cięć. Nie jest to strefa ochrony ścisłej. Do gospodarstwa specjalnego w Nadleśnictwie Gorlice zaliczono:

- rezerваты przyrody,
- projektowany rezerwat przyrody,
- lasy w strefie uzdrowiska A i B,
- lasy w strefie ujęcia wody,
- wyłączone powierzchnie badawcze i doświadczalne (Glebowe Powierzchnie Wzorcowe),
- strefy ochrony ostoi,
- otulinę parku narodowego,
- lasy na siedlisku LŁG, LŁWYŻ,
- lasy o szczególnych walorach przyrodniczych,
- lasy na gruntach spornych.

Powierzchnia gospodarstwa specjalnego wynosi ponad 5.700 ha (36% pow. Nadleśnictwa). W kategoriach, które tego wymagają (np. rezerwy przyrody lub strefy ochrony ostoi) nie planowano żadnego pozyskania drewna. Jednak na zdecydowanej większości powierzchni gospodarstwa specjalnego rezygnacja z pozyskania drewna - (zwłaszcza z cięć pielęgnacyjnych) doprowadziłaby do degradacji ekosystemów. Drzewostanów zaliczonych do gospodarstwa specjalnego nie można traktować jak obszarów ochrony ścisłej.

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek nie został przyjęty. Uzasadnienie jak w wypowiedzi Pana Zdzisława Spendla.

9. Nieplanowanie usuwania przestojów.

P. Klub – uzasadnienie w większości zacytowane z pisemnego wniosku:

- Dla zachowania unikatowych wartości przyrody, oraz nieocenionej wartości biocenotycznej przestojów nie ma powodu, by ich usuwanie było konieczne.

Dodał, że przestoje są często miejscem występowania cennych organizmów związanych z drzewami starszymi. Dodatkowo przestoje, mają z reguły nikłą wartość ekonomiczną.

Z. Spendel – Do przestoi zostało zakwalifikowanych tylko ok. 9 tys. m³ drzew, bo zgodnie z Instrukcją Urządzania Lasu przestoje opisywane są w drzewostanach w których gatunek panujący nie przekroczył 40 roku życia, a takich na gruntach Nadleśnictwa jest mało. Z tej liczby do uprzątnięcia w projekcie PUL zaprojektowano tylko 32% zinwentaryzowanej miąższości przestojów. Dotyczy to tylko przypadków, gdzie jest to niezbędne ze względów hodowlanych i względów bezpieczeństwa. Przestoje o unikatowej wartości przyrody nie są planowane do uprzątnięcia.

A. Jasińska – zaplanowane do usunięcia zostały głównie przestoje występujące w sośninach; ze względów hodowlanych. Podkreśliła, że prowadzony sposób zagospodarowania powoduje, że udział młodszych klas wieku, jest bardzo mały (w Ia klasie wieku jest tylko ok. 2 ha drzewostanów).

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek nie został przyjęty. Tylko 32% przestoi zostało zaplanowanych do uprzątnięcia, w Nadleśnictwie dominującym sposobem zagospodarowania jest stosowanie rębni złożonych i rębni przerębowej, w której przestoje nie występują.

10. Wprowadzenie zapisu o konieczności każdorazowego wykonywania oceny oddziaływania na środowisko, w przypadku budowy obiektów hydrotechnicznych, oraz robót regulacyjnych w korytach potoków.

P. Klub – zacytował pisemne uzasadnienie zawarte we wniosku, podobnie jak w pkt. 6 :

- Regulacja potoków, oraz budowa obiektów hydrotechnicznych, są inwestycjami znacznie oddziałującymi na środowisko i zmieniającymi zarówno warunki przyrodnicze, jak i stanowiącymi silne przekształcenie krajobrazu Nadleśnictwa. Chcąc dbać o bezsprzeczne walory przyrodnicze i krajobrazowe obszaru, konieczne jest każdorazowe przeprowadzanie oceny oddziaływania na środowisko (OOŚ).

Z. Spindel – odpowiedź podobnie jak w punkcie 6: plan urządzenia lasu nie jest miejscem, gdzie takie zapisy mogą być wprowadzone, ponieważ jest uregulowane przez odpowiednie przepisy.

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek nie został przyjęty. Wykonywanie oceny oddziaływania na środowisko reguluje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Brak podstaw do wprowadzenia takiego zapisu w projekcie PUL.

11. Nie wycinanie i pozostawienie na pniu wszystkich głównych gatunków drzew właściwych dla puszczy karpackiej, o odpowiednich dla siebie obwodach pierśnicowych - jodła 300 cm, buk - 300 cm, jawor - 250 cm, jesion - 250 cm, dąb szypułkowy - 380 cm, dąb bezszypułkowy - 300 cm, grab - 190 cm.

P. Klub – streścił uzasadnienie opisane we wniosku:

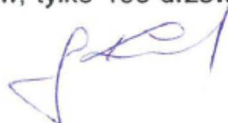
- Drzewa o wymiarach pomnikowych pełnią bardzo wiele funkcji biocenotycznych, są mieszkaniem i środowiskiem życia wielu grup organizmów, od gryzoni, przez ptaki po owady. Są także najczęstszym miejscem występowania rzadkich organizmów w Polsce prawnie chronionych, a także często zagrożonych wyginięciem, takich jak np. granicznik płucnik, puchlinka ząbkowana, brodaczek, kobierniki, odnożyce, nibypłucnik i wiele innych.

- Drzewa o powyższych wymiarach najczęściej są drzewami o bardzo słabej wartości technicznej i koszty ich pozyskania oraz zrywki są często wyższe niż zysk z ich pozyskania. Wobec tego wątpliwy zysk z pozyskania tego rodzaju drzew jest niewspółmierny z wielkim zyskiem przyrodniczym, który wiąże się z pozostawieniem tych drzew na pniu.

Dodał, że punkt ten jest dopełnieniem wniosku nr 9, z uwagi na fakt, że w drzewostanach starszych niż 40 lat drzewa o ponadprzeciętnych wymiarach nie są rejestrowane, a drzewa takie bardzo korzystnie przysługują się ekosystemowi.

Z. Spindel – powiedział, że drzewa takie, które mają kiepską przydatność, mają dużą wartość dla przyrody. Wyraził przekonanie, że żaden leśnik takich drzew wycinał nie będzie, by uzyskać znikomą wartość ekonomiczną. Podkreślił natomiast, że przyjęcie sztywnych parametrów zaproponowanych we wniosku, kłóci się z przyjętymi celami gospodarczymi. Niejednokrotnie docelowa pierśnica dla jodły wynosi około 90 cm, czyli blisko zakładanych we wniosku obwodów granicznych, dopiero osiągnięcie przez drzewa takiej pierśnicy stanowi, że staje się ona „plonem”. Stare drzewa, które osiągnęły takie rozmiary - nie tylko złej jakości technicznej, jeżeli nie zagrażają bezpieczeństwu przebywających w lesie ludzi, są pozostawiane niezależnie od ich pierśnicy. Wyraził przekonanie, że wprowadzenie tak sztywnych zapisów do projektu planu nie powinno mieć miejsca, z uwagi na przyjęte w nim założenia gospodarki leśnej.

Pan Józef Legutko, Nadleśniczy Nadleśnictwa Gorlice – przekazał przedstawicielowi Fundacji raport, za okres 2006-2015, w którym zestawiona została ilość pozyskanego przez Nadleśnictwo drewna (w przybliżeniu 800 tys. m³). Przy założeniu, że przeciętne drzewo miało miąższość ok. 0,3 m³, to z pozyskanych w tym okresie ok 2-2,5 mln sztuk drzew, tylko 158 drzew miały grubość powyżej 80 cm.

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek nie został przyjęty. Cel zawarty w uzasadnieniu do omawianego wniosku, ujęty jest w zapisach projektu PUL dotyczących: pozostawiania przestojów, wyznaczenia drzewostanach wyłączonych z użytkowania (drzewostany referencyjne) jak również wynikające z spełniania przez Nadleśnictwo wymogów Certyfikacji FSC.

12. Wprowadzenie do POP zapisu o przeniesieniu do gospodarstwa specjalnego i pozostawienia bez wskazówek gospodarczych powierzchni proponowanych w "Projekcie docelowej sieci rezerwatów przyrody na gruntach będących w zarządzie LP byłego woj. nowosądeckiego" rezerwatów przyrody: "Bielanka", "Magura Małastowska", "Wołowiec", "Nieznajowa", "Lipna" i "Jasionka".

P. Klub – streścił uzasadnienie przytoczone w pisemnym wniosku:

- Pozostawienie bez zabiegów gospodarczych proponowanych rezerwatów, przyczyni się do zwiększenia stopnia ochrony przyrody na jego terenie, już po jego powstaniu,
- W Nadleśnictwie Gorlice znajdują się tylko dwa rezerваты przyrody, o łącznej powierzchni 24,06 ha. Biorąc pod uwagę fakty iż Nadleśnictwo leży w otulinie Parku Narodowego, oraz w obszarze o ponadprzeciętnym bogactwie przyrodniczym, kulturowym i krajobrazowym, jest to wielkość zdecydowanie niewystarczająca,
- Niewystarczające jest wyjaśnienie, że tworzenie nowych rezerwatów jest niecelowe ze względu na niezgodność gatunków z siedliskiem czy wydłużenie okresu przebudowy drzewostanów przy braku udziału człowieka, gdyż w ochronie przyrody nie liczą się tylko same obiekty ochrony, ale przede wszystkim naturalne procesy które przede wszystkim trzeba chronić, tym bardziej gdy dane obszary mają potencjał by stać się „lasem naturalnym jutra”,
- Objęcie części obszaru Nadleśnictwa innymi formami ochrony przyrody nie wyklucza możliwości tworzenia nowych rezerwatów, gdyż różne formy wzajemnie się przenikają i uzupełniają, za to rezerwat przyrody jest drugą najwyższą formą jej ochrony - często również przewyższającą w praktyce reżim ochrony parków narodowych - stanowi najlepszy możliwy sposób zabezpieczenia najcenniejszych obszarów dla przyszłych pokoleń.

Z. Spindel – powiedział, że pojęcie ochrony naturalnych procesów przyrodniczych jest stosowane w rezerwach, w których w wyniku błędów popełnionych przez człowieka zaprzepaszczony został przedmiot ochrony. Zacytował definicję rezerwatu przyrody z ustawy o ochronie przyrody, z art. 13. ust. 1.: „Rezerwat przyrody obejmuje obszary zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym: ekosystemy, ostoje i siedliska przyrodnicze, a także siedliska roślin, siedliska zwierząt i siedliska grzybów oraz twory i składniki przyrody nieożywionej, wyróżniające się szczególnymi wartościami przyrodniczymi, naukowymi, kulturowymi lub walorami krajobrazowymi.” „Projekt docelowej sieci rezerwatów przyrody na gruntach będących w zarządzie LP byłego woj. nowosądeckiego” jest opracowaniem wykonanym w 1995 r. i jego weryfikacja wykluczyła utworzenie zaproponowanych w nim rezerwatów, z uwagi na to, że nie spełniają one kryteriów ustawowych. Podkreślił, że blisko 90% powierzchni Nadleśnictwa stanowią różne formy ochrony przyrody. Nieduża powierzchnia rezerwatów, sąsiedztwo parku narodowego, czy potrzeba chronienia naturalnych procesów nie mogą być argumentami do tworzenia nowych rezerwatów. Włączenie blisko 2000 ha drzewostanów do gospodarstwa specjalnego i oczekiwanie na wystąpienie jakiś naturalnych procesów, jest w jego opinii błędne.

P. Klub – zadał pytanie, czy wobec tego na terenie Nadleśnictwa nie ma żadnych projektowanych czy proponowanych rezerwatów.

Z. Spindel – zaprzeczył. Podkreślił fakt wykupienia przez Nadleśnictwo ponad 5 ha lasów prywatnych, w których stwierdzono występowanie cisa pospolitego, z zamiarem utworzenia w nich rezerwatu przyrody „Cisy w Wyskitnej”. Dokumentacja do powołania rezerwatu została sporządzona i projektowany rezerwat znalazł się gospodarstwie specjalnym.

A. Jasińska – powiedziała, że Lasy Państwowe zwróciły się Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (RDOŚ) w Krakowie z wnioskiem o uzgodnienie zakresu prognozy oddziaływania i w otrzymanej odpowiedzi wymienione we wniosku proponowane rezerваты nie zostały uwzględnione.

Pani Iwona Wójtowicz, przedstawicielka Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Krakowie – potwierdziła, że RDOŚ uzgodniła zakres prognozy dla projektu PUL dla Nadleśnictwa Gorlice i uczestniczyła w strategicznej ocenie oddziaływania tego projektu na środowisko, analizując wiele aspektów. Podkreśliła trudność w ocenie przyjętych celów, które mogą być sprzeczne celami ochrony przyrody. Stwierdziła, że powrót do tak starej dokumentacji czy propozycji, mija się z celem. Pod uwagę będą brane konkretne propozycje utworzenia rezerwatów i takie podawane będą wnikliwej analizie wspólnie z Lasami Państwowymi. Na dzień dzisiejszy przy ocenie oddziaływania brane były pod uwagę występujące w Nadleśnictwie 2 rezerваты przyrody i jeden projektowany.

P. Klub – zapytał o wielkość projektowanego rezerwatu (w odpowiedzi ok. 5 ha). Pochwalił Nadleśnictwo za podjęte działania, stwierdził jednak, że suma 30 ha, jaką mają wspólnie istniejące i projektowane rezerваты, jest małą powierzchnią jak na tę formę ochrony (drugą co do rangi po Parkach Narodowych).

A. Jasińska – jeszcze raz podkreśliła, że blisko 90% lasów Nadleśnictwa znajduje się w granicach Ostoi Beskidu Niskiego i że w ten sposób zostały docenione walory przyrodnicze tego obszaru. Stwierdziła, że nie wielkość powierzchni rezerwatów jest celem ich wyznaczania, że nie ma też w polskim prawie zapisów, które tym celem czyniłyby obserwację procesów naturalnych. Stwierdziła, że obywatele i organizacje mogą zaproponować objęcie ochroną rezerwatową jakiś obszarów (P. Klub – „Fundacja przygotowuje odpowiednie propozycje”).

Z. Spindel – jeszcze raz podkreślił, że to nie wielkość powierzchni determinuje potrzebę powołania rezerwatu, a wskazanie przedmiotu ochrony, który taki rezerwat powinien chronić.

A. Jasińska – dodała, że Lasy Państwowe prowadzą program restytucji cisa pospolitego.

S. Ryba – powiedział, że „Projekt docelowej sieci...” na który powołuje się wnioskodawca, powstał w okresie gdy nie było ustanowionych tyle form ochrony przyrody co obecnie. Zapytał czy jest sens tworzenia tak „sztywnej” ochrony

przyrody jaką jest rezerwat, czy tego samego nie osiągnie się w ramach ochrony jako „obszaru naturalnego”, gdyż nie zawsze ta forma ochrony (rezerwat) jest najkorzystniejsza.

D. Nowak – powiedział, że „zespół syntezy”, który zebrał się w momencie tworzenia planu ochrony dla Magurskiego Parku Narodowego, wyraził stanowisko, że „pierwszym kryterium tworzenia rezerwatów ma być ich wielkość, tak by były stabilne, a drugą by były jak najbardziej połączone, żeby nie były wyspami odizolowanymi”. Stwierdził, że celem ochrony buczyn w Parku jest obserwacja naturalnych procesów w nich zachodzących.

Decyzja Przewodniczącego Komisji Dyrektora RDLP w Krakowie – wniosek nie został przyjęty. „Projekt docelowej sieci rezerwatów przyrody na gruntach będących w zarządzie LP byłego woj. nowosądeckiego” został negatywnie zaopiniowany. Tworzenie rezerwatów nie jest panaceum na wszystko, w lasach nie objętych szczególnymi formami ochrony jest niejednokrotnie większe zróżnicowanie biologiczne, co potwierdzają badania prowadzone w nadleśnictwach Puszczy Białowieskiej i na terenie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie, a przykładem jest rezerwat im. Szafera w Puszczy Białowieskiej.

Na zakończenie omawiania wniosków zgłoszonych przez Fundację, głos zabrał Dyrektor Jan Kosiorowski – *„Proszę Państwa, najgorsza jest ideologizacja ochrony przyrody. Czym nam to grozi? Mówiłem o gospodarce, co grozi gospodarce, co zagraża gospodarce i podobnie ochronie przyrody to samo zagraża. Też ideologizacja, ale też i sabotaż i wiele jeszcze innych kwestii, które wymieniłem; brak wiedzy na przykład, nieudolność w działaniu. Trzeba by się zastanowić czy celem ochrony przyrody jest tak jak Pan (do D. Nowaka) mówi zachowanie, pozostawienie jej samej sobie. I zgodzi się Pan ze mną, że wtedy ulega degradacji przyroda?”*

D. Nowak – *„Nie do końca się zgodzę.”*

Dyrektor Kosiorowski – *„To ja zaraz Panu wytłumaczę, na czym to polega. Czy celem jest zachowanie puli genowej? Bo jeżeli walczymy... przykładem są gatunki kserotermiczne, pozostawione same sobie wyginą, nie ma siły; w Przegorzałach gdyby nie wykaszali, wyginęłyby oczywiście. Prawda? Więc to*

31

jest jeden z dowodów na to, że przyroda, pozostawiona sama sobie ulegnie degradacji. I cały problem polega na zrozumieniu filozofii i określeniu tej filozofii. Czy częściowo zajmujemy się tym, żeby zostawić ją samą sobie, a częściowo zachowujemy pulę genową? Czy tylko zachowujemy ją samą sobie, niech sobie robi co chce i degradujemy tą przyrodę, bo nie będzie zachowanej puli genowej. Czy tylko pulę genową... i polega na tym. Natomiast podejście takie statystyczne, że a dwieście to będzie dobrze... a ja powiem dwieście pięćdziesiąt jest lepiej... no i co. To jest dyskusja czcza, w ten sposób nie można do tego podchodzić. Zastanówm się nad tą filozofią, do czego zmierzamy i czy ewentualnie nie trzeba by tego podzielić, w części chronimy pulę genową, a w części obserwujemy proces naturalne, jakie tam zachodzą. I jedno i drugie może służyć człowiekowi. Tylko musi być to zrobione roztropnie i bez ideologii, bez założenia a priori, że coś tam musi być tak właśnie, bo ja mam taką wizję. Przyroda się rządzi swoimi prawami."

Treść uwag zgłoszonych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie, w opinii dla projektu PUL dla Nadleśnictwa Gorlice na lata 2016-2025 wraz z prognozą oddziaływania na środowisko (Opinia ST II.411.13.6.2016.IW z dn. 12.08.2016 r.) oraz wyjaśnienie Wykonawcy z uzasadnieniem odrzucenia uwag w projekcie planu.

Zastępca Dyrektora Robert Głodowski odczytał zgłoszone uwagi:

1. Odnośnie obszarów Natura 2000: „... przed ostatecznym zatwierdzeniem planu urządzenia lasu należy dokonać korekty zapisów Programu Ochrony Przyrody i przy opisie każdego obszaru Natura 2000 wskazać cele ochrony (zgodnie z charakterem danego obszaru) oraz wymienić przedmioty ochrony (zgodnie z aktualnymi informacjami zawartymi w Standardowych Formularzach Danych gatunki i siedliska oznaczone literami A,B,C).”

Uwaga została uwzględniona: w rozdziale 2.3 Europejska sieć obszarów chronionych – Natura 2000, w tabelach zestawiających siedliska i gatunki dodano kolumnę z oceną ogólną - identyfikacją przedmiotów ochrony. Cele ochrony są wskazane przy opisie każdego obszaru. (POP str. 39-49).

2. Winno się skorygować zapis zawarty w Programie Ochrony Przyrody w tabeli zawartej w rozdziale 10 w pkt. 1 i 2 w kolumnie „zadania obligatoryjne”. DA

rezerwatu zgodnie z przepisami ustawy o ochronie przyrody sporządza się bowiem zadania ochronne a nie plan zadań ochronnych.”

Uwaga została uwzględniona: zmieniono zapis w tabeli (POP str. 109).

3. Odnośnie Obszaru Natura 2000 Beskid Niski PLB180002: „...w wydzieleniu, w którym występuje sóweczka winno się w składzie gatunkowym odnowienia uwzględnić świerka.” oraz „...w Programie Ochrony Przyrody w tabeli zamieszczonej w rozdziale 10 przy obszarze Natura 2000 Beskid Niski PLB180002 dopisać zadanie ochronne polegające na przeprowadzeniu na terenach łąk i polan powtarzalnych zabiegów (np. wykaszanie, wycinka podrostów samosiewów drzew i krzewów) w celu niedopuszczenia do ich zarośnięcia (do czasu zdefiniowania konkretnych zabiegów ochronnych dla tych terenów w planie zadań ochronnych sporządzanym dla w/w obszaru Natura 2000).”

Uwagi zostały uwzględnione: w propozycjach działań ochronnych dla sóweczki dopisano informację o konieczności uwzględnienia świerka w składzie gatunkowym odnowień (POP str. 59) oraz dopisano zadanie ochronne w tabeli w rozdziale 10. (POP str. 109).

D. Nowak – odnośnie tej uwagi zaznaczył, że sóweczka również korzysta z innych gatunków drzew, w tym jodły.

4. Odnośnie Obszaru Natura 2000 Ostoje Nietoperzy Okolic Bukowca PLH120020: „W POP w tabeli pn. „Zestawienie przedmiotów ochrony, dla których wyznaczono obszary Natura 2000 lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie” zawarto informacje o siedlisku 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny w obszarze Natura 2000 Ostoje Nietoperzy Okolic Bukowca PLH120020. Siedlisko to nie stanowi przedmiotu ochrony w w/w obszarze. Informacja ta jest błędna i należy ją skorygować.”

Uwaga została uwzględniona: usunięto zapis w tabeli (POP str. 70).

5. Odnośnie Obszaru Natura 2000 Źródlika Wisłoki PLH120057: „W POP w tabeli pn. „Zestawienie przedmiotów ochrony, dla których wyznaczono obszary Natura 2000 lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie” zawarto informacje o siedlisku

33

9130 Żyzna buczyna w obszarze Natura 2000 Źródlika Wisłoki z Dopływami. Siedlisko to nie stanowi przedmiotu ochrony w w/w obszarze. Informacja ta jest błędna i należy ją skorygować.”

Uwaga została uwzględniona: usunięto zapis w tabeli (POP str. 67).

6. Odnośnie użytku ekologicznego „Mokra Łąka w Czarnem”: „... informację o lokalizacji w/w użytku ekologicznego należy również umieścić w opisie taksacyjnym.”

Uwaga została uwzględniona: dopisano informację w opisie taksacyjnym.

7. Odnośnie monitoringu: „... monitorowanie skutków realizacji postanowień przedmiotowego Planu, wykonywanych w Nadleśnictwie Gorlice powinien prowadzić organ nadzorujący w cyklu 5 i 10 letnim, możliwie z wykorzystaniem metodyki kompleksowej Inspekcji Lasów Państwowych.”

Uwaga nieuwzględniona: Monitorowanie skutków realizacji postanowień planu będzie prowadzone w cyklu 10-letnim (przy kolejnej rewizji PUL). Analizy wykonane w prognozie wskazują, że zabiegi zaplanowane w projekcie PUL nie będą negatywnie oddziaływały na obszary Natura 2000, jak również pozostałe prawne formy ochrony i środowisko przyrodnicze na gruntach Nadleśnictwa Gorlice. Nie zachodzi obawa wystąpienia niemożliwych do przewidzenia negatywnych oddziaływań.

Na zakończenie debaty Komisji, Dyrektor Jan Kosiorowski podziękował wszystkim uczestnikom za przybycie – „Ja dziękuję Państwu za dyskusję, za przybycie, za pracę jaką wszyscy włożyli. Może nie wszyscy są zadowoleni ze skutków, ale mam nadzieję, że są one racjonalne, w postaci decyzji takiej jaką Państwo usłyszeli. Zapraszam do współpracy, zapraszam do przemyśleń, do refleksji z tego wszystkiego cośmy tutaj usłyszeli. Myślę, że to się wszystkim przyda. Dziękuję serdecznie Państwu.”

Dyrektor
Regionalnej Dyrekcji
Lasów Państwowych
w Krakowie

Jan Kosiorowski

Na tym protokół zakończono.

Lista obecności w załączeniu.

Lista obecności na Komisji Projektu Planu
w dniu 8 września 2016 r.
dla projektu planu urządzenia lasu na lata 2016-2025
dla Nadleśnictwa Gorlice

Lp	Imię i nazwisko	Instytucja	Stanowisko	Podpis
1	Tadeusz Drogosz	RDLP Kuchowice	2-ge Dyrektor	[Podpis]
2	Jay Kosiorowski	RDLP Kuchowice		[Podpis]
3	Robert Grabowski	RDLP Kuchowice	2-ge Dyrektor	[Podpis]
4	Prof. Legetko	Nadleśnictwo Gorlice	NADLEŚNICZĄ	[Podpis]
5	Zdzisław Spandiel	Biuro Ochrony Środowiska	Dyrektor oddz.	[Podpis]
6	Abelina Ntrodz	Biuro Ochrony Środowiska	Stowarz. I	[Podpis]
7	JAN LACH	Burowie Kraków	p.o. zastępcy Dyrektora Oddziału	[Podpis]
8	Konrad Berwick	N-ctwo Gorlice	2-ge Nadleśniczy	[Podpis]
9	Jamian Nowak	Majorski Park Karłowice	Winniczy zespół wstępnego kompleksu	[Podpis]
10	Grzegorz Kto	F.U. "KITA"	Włoszcz	[Podpis]
11	Zbigniew Kucharski	ZOL Kuchowice	specjalista	[Podpis]
12	Krzysztof Gorlicki	RDLP Kuchowice	Nadleśniczy Kuchowice 2G	[Podpis]
13	Krzysztof Habel	RDLP Kuchowice	specjalista	[Podpis]
14	Rafał Stawarski	ZUL Stowarz.	Włoszcz	[Podpis]
15	Rafał Jarek	ZUL Kuchowice	Włoszcz	[Podpis]
16	Adam Pruszyński	U.L. Racowice	Włoszcz	[Podpis]
17	Barbara Mielę Michałku	RDLP Kuchowice	Specjalista	[Podpis]
18	Przemysław Padoła	RDLP Kuchowice	Nadleśniczy Kuchowice 2G	[Podpis]
19	Miódz Kobus	stow. przyrodnicze wycieczki	pełnoc. 2014/15	[Podpis]
20	Bożena Mielę	Stowarz. przyrodnicze Rozwój społeczny	Komisja rewizyjna	[Podpis]
21	Zdzisław Raciński	Gmina Sękowa	sekretarz	[Podpis]
22	JANINA LEWIK	Stowarz. przyrodnicze Rozwój społeczny	Komisja rewizyjna	[Podpis]
23	Maria Przybył	Gmina Gorlice	Kierownik RLO	[Podpis]

Lp	Imię i nazwisko	Instytucja	Stanowisko	Podpis
24	MARCIN JANIK	STACJA POCZTOWA POLSKA GORZÓW	Gi - Gędy?	
25	Monie Pusciana-sg	STACJA POCZTOWA POLSKA GORZÓW	Pracownik Wych. OS	
26	Tadeusz Kucbicki	Polski Związek Lawników	Przewodniczący ORT	
27	Rybo Stanisław	stacja Poczta Najm. Szw.	Kierownik Referat	
28	Monie Wojtowicz	ADOS KRAJOWY KSI STARY SAK	SPECJALISTA	
29	DARIUSZ SZMIGIEL	RDL P KRAKOWIE	ST. SPEC. DS. URZĄDZANIA LAMU	
30	Michał Stowarz	RDL P w Krakowie	Kierownik Wychow. OZ	
31	Piotr Klub	Fundacja Dziedzictwa Ponrodziwe	Pracownik	
32	Mateusz Gluta	M. ctwo Gorlice	specjalista SL	
33	Ks. Arkadiusz Baranicki	PARAFIA FUNDACJA	PROBOSZCZ DIREKTOR	
34				
35				
36				
37				
38				
39				
40				
41				
42				
43				
44				
45				
46				
47				
48				